

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XVIII. Iesvs militibus occurrit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

2. Reg.
12. 13.
Luc. 7.

quo convertamur ab impietate; non opus est magno molimine, non diuturno tempore: satis est post multos annos in sceletibus exactos, unicum momentum; satis ut fias amicus Christi, unicum cordis suspirium: satis unica stillans ex oculo lachryma, satis unica pectoris tunfio, satis una linguæ vocula; dic serîo cum Davide, *Peccavi eodem momento audies: Remittuntur tibi peccata tua.*

§. XVIII.

I E S U S militibus occurrit.

Iesus, ne quis eum argueret vel imbecilitatis, quod comprehensus, vel fragilitatis, quod passus, vel infirmitatis, quod mortuus fuerit, voluit, priusquam traderetur manibus impiorum, præmittere plenum & potentiæ, & magnificentia prodigium.

Matt. 28
Gen. 1. 1.
Io. 3. 3.
2. Ioan.
2. 6.

Iesus itaque sciens omnia, qua ventura erant super eum, processit & dixit eis: Quem queritis? Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dixit illis Iesus: Ego sum: Illa vox Ego sum, est compendium omnium perfectionum, quæ in Deo elucescunt. Vox illa, Ego sum, a nullo nec in cælo, nec in terra potest proferri, nisi ab illo, cui data est omnis potestas in cælo & in terra, qui in principio creavit cælum & terram, nisi ab eo in quo omnia, ex quo omnia, per quem omnia; hoc est, à solo Deo; Quicumque alius dixerit: Ego sum, mendax est, & veritas non est in eo. Quare Christus dicens: Ego sum, Deum se esse fatebatur. Ego sum, vox amabilis piis: ego sum pater vester, diligite filii: Ego sum magister vester, audite discipuli. Ego sum merces vestra magna nimis, laborate strenuè operarii: ego sum bravium, currite celeriter studiodromi: ego sum corona vestra; pugnate for-

rite

titer, milites: ego sum vox formidabilis impiis: ego sum, expavesce peccator, eodem loco quo peccas, ego sum peccati spectator, peccatoris iudex, peccantis vindex. Quò fugies peccator, qui nusquam potes effugere: ego sum, in cuius horrendum est incidere manus: ego sum, qui ligatis manibus & pedibus projiciam te in tenebras exteriores: ego sum, qui possem & corpus, & animam perdere, & mittere in gehennam ignis. Sed ulterius fracto cortice, pertingamus ad nucleum. Pensaculatus expendamus has duas voculas ego sum: hic enim est aurifodina, fodiamus altiùs, & effodiemus thesaurum. Scio, ô Christe, per 40. & amplius sæcula omnes gentes, tribus, nationes, totum genus humanum tantis suspiriis experiri, tot lachrymis & precibus supplicasse, tantoque desiderio expectasse, magnum illum Messiam, qui sanaret ægros, liberaret captivos, tolleret peccata, induceret pacem, redimeret homines, spoliaret inferos, aperiret cælos, tune es ille? Ego sum: ô me ergò feliciorum Patriarchis, beatiorem Prophetis, fortunatiorem omnibus retrò Regibus veteris Legis, qui tantum crediderunt, prædixerunt, expectarunt venturum, quem scio ego venisse, credo hic adesse. Quapropter cum hic certâ, & quâ nulla potest esse certior, fide te credam hic mihi adesse, eja negotiemur inter nos, & sermocinemur tantisper, tu & ego, soli sine arbitris, in silentio, in arcano secessu: habeo pauca, quæ te interrogem, tu responde mihi. Fuit quondam tempus, nec ita pridem, ante 80. annos, cum ego jacerem inter umbras, sine sensu, sine motu, sine vitâ, sine animo, sine corpore, sine naturâ, inane nihil: nihil eram, & totâ retro æternitate nihil fueram. Fuit verò aliquis, qui, quo fine, cur fecerit,

Hebr. 10.

31.

Matt.

22. 13.

Matt.

10. 28.

Christi
in nos
benefi-
cia.

nescio, tu scis; sed fuit aliquis, qui coniectis clementer oculis misericordiae, in illam vastissimam inanitatem magni nihili, ex illa caliginosa abyfso, eduxit me in lucem, in municipium hoc mundi,

Gen. 2.7 formavit mihi de limo terrae corpus, *inspiravit in*
Gen. 1. *faciem meam spiraculum vitae, & factus sum homo, in*
28. *animam viventem; iussitque me dominari piscibus*
maris, & volatilibus caeli, & universis animantibus,
quae moventur super terram. Quis est ille; Ego sum.
 O amorem! sed pergamus porro, plura fors hinc eruemus, unde gaudeamus, & amore ardeamus. Vix emerferam ex illo tenebricoso antro magni nihili, cum oblitus factoris mei, quia creaverat me ad imaginem, & similitudinem suam, derisi Dominum deum meum, & æmulus Absalonicae impietatis, Patrem meum persequebar: quare in magno illo foro, reus læsæ majestatis declaratus, & condemnatus, trahebar ad locum supplicii, ducebar ad mortem, tendebam ad exitiū: actum erat de salute, conclamatum de vita, jam perieram; quia non erat qui servaret me, non erat ille que ad unum. Videbat hoc Rex quidam magnus (*Apoc. 19.* (quis ille fuerit, nescio, tu scis) in cuius femore *16.* scriptum erat *Rex regum, & Dominus dominantium.* Ille depositâ purpurâ, descendit ex alto, induit vilem sacco, tradit se tortoribus, eripit me è carcere, solvit vincula: pro me sistitur iudici, morte turpissimâ condemnatur, moritur ipse & ego vivo. Quis est ille? *Ego sum.* O misericordiam! eras tu quondam sursum in horto voluptatis, in paradiso, ubi oves tuæ pascebantur in pascuis uberrimis, in pascuis pinguibus: habebas illic 100. oves, & ecce ovicula una deviavit, & subduxit se à grege. Tu hoc intellexeras, & confestim, Pastor bonus nimium, relictis 99. ovibus in deserto, ivisti, & qua-

& quæſiſti eam quæ perierat. Ah JESU! compa-
 tior tibi ſic fatigato, currenti per inuia, & devia,
 per ſpinas & rubos, per dumeta & tesqua. Quem
 quæriſ? ovem meam quæ periit. *Ego ſum*, Fuit qui-
 dam, quem Pater tuus dilexit, & ſic dilexit, ut te
 filium ſuum unigenitum ei daret, propter quem
 voluit te 9. menſibus latere in Virginis utero,
 poſteà jacere in præſepio, deinde circumcidi, po-
 ſteà baptizari in Jordane, 40. diebus jejunare in
 deſerto, & poſt 3. annorum labores, tandem vo-
 luit te *tradi gentibus ad illudendum, flagellandum, &*
cruciſigendum. Quæriſ jam? Quis eſt homo ille,
 quem Pater ſic dilexit? *Ego ſum*. Ah JESU! fierine
 poterit ut, à Patre dilectus, & ſic dilectus, non
 ſim inter paucos electos? Tu propter me à Iuda
 traderiſ gentibus, & ego à Patre tuo tradar tor-
 toribus? tu propter me deſcendiſti de cælo, &
 ego deſcendam ad inferos? tu propter me patie-
 riſ, & ego peribo! tu propter me morieris, & e-
 go non vivam? Scio JESU, tu eſ vita, ergò non
 moriar ſed vivam.

Matt. 1
 20.19

§. XIX.

Chriſtus proſternit hoſtes.

Illud quod Iudas Chriſto dederat oſculum, erat
 Iudæis, ac Romanis velut belli clafficum, quo
 quaſi ſigno dato, conjuratiſ viribus eum adori-
 rentur. Non hoc neſciebat, qui nihil non ſciebat,
 Chriſtus. Quamobrem magnâ animi excelſitate,
 tanquàm judicaturus, non judicandus, hoſtesque
 ſuos comprehenſurus, imperterritus infanienti
 militum cohorti ultrò occurrit, & voce magnifi-
 câ, tanquàm Dominus rerum omnium interro-
 gat; *Quem quæriſ? Reſponderunt ei: IESVM Naza-* Ioan. 18.
renum. Dixit illis IESVS: Ego ſum: & ſtatim abierunt 4.

E 3

retro-